

Sobota
03.08.

- 02 Stane se
- 03 Východní přísliby
- 04 Rozhovor: Jaroslav Sedláček
- 05 Filmosféra
- 06 Glosy

Annina válka
(režie: Alexej Fedorčenko, 2018)

Stane se

Ahoj za rok!

Je to tak, Filmovka se blíží ke konci. Celý náš tým vám děkuje, že jsme tu mohli být s vámi. Jsme vám vděční za to, že jste sledovali filmy, diskutovali, četli, smáli se, tančili, jedli, pili a zase tančili. Bez vás by tenhle bláznivý a barevný večírek vůbec nestál za to! Nemusíte ale smutnit a pište si do deníčků: 46. Letní filmová škola proběhne od 24. 7. do 2. 8. 2020. Těšíme se na vás!

Ještě nekončíme

Pozor, sobotou ale úplně nekončíme! Dnes nás sice čeká slavnostní zakončení, program ale v neděli pokračuje. Ředitelka LFŠ Radana Korená spolu s programovou ředitelkou Ivou Hejlíčkovou a hlavním dramaturgem Janem Jílkem vybrali tři filmy, které jim přirostly k srdci a chtějí se o ně s vámi ještě podělit. Filmy poběží v 9:00, 11:00 a v 13:00 v Kině Hvězda, jejich jména se dozvíte v sobotu v podvečer. A vstup je s jakoukoli akreditací zdarma!

Sláva pro všechny

A do třetice jedna organizační: pokud chcete vidět nový dokumentární film *Jiří Suchý - Lehce s životem se prát* (2019) od Olgy Sommerové, dorazte dnes v 19:00 do Kina Hvězda. Víme, že v programu čtete 19:30, jenže už o půl hodiny dříve začne slavnostní zakončení, jehož hostkou bude právě i Sommerová. Takže: toužíte být součástí něčeho slavnostního? Vezměte si něco pěkného na sebe (nebo třeba čisté tričko) a šup do Hvězdy! A připravte si hlasivky :).

Sekce LFŠ uvádí má vítěze

Sledovali jste, plakali jste, smáli jste se a hlavně - hlasovali jste! A my teď víme, jak to dopadlo. Novým filmem, který uvidíte příští rok v kinech, je německá road movie *25 km/h* (2018), příběh o dvou bratrech, kteří si k sobě na své pomalé výpravě na mopedech hledají cestu.

To nej z Fotojatek

Promítání, stand-up komedie a improvizované trapno. Věci mimo hlavní proud, ale žádná velká intošárna. Přijďte na to nejlepší, co nabízí světová i domácí tvůrčí a dokumentární fotografie v ozvěnách festivalu Fotojataka. Od 10:30 v Respekt stanu.

Kafe a croissant

Pařížská kavárna byla synonymem intelektuální pohody. Jestli se chcete do tohoto tvůrčího prostředí přenést, vyrazte v 16:00 do Divadelního/literárního stanu. Spolek Z Paříže domů pro vás připravil čtení děl Françoise Villona, Borise Viana a Sidonii-Gabrielle Colette. Básně a prózy se navíc budou číst dvojjačně, abyste mohli porovnávat zvukomalebnosti.

A s písničkou!

Zpívat se nebude jen ve Hvězdě. Jestli se cítíte smutní, že to všechno končí, poďte se s námi rozveselit! A rovnou písničkou. Písničkami! Dorazte ve 23:30 do Letního kina Smetanovy sady na Karaoke naslepo! Bude to opulentní.

Srdcovka Jana Jendřejka

Srdcová záležitost neboli film, o kterém se málo ví, málo mluví, ale když ho konečně uvidíte, již nikdy na něj nezapomenete. Když se Miroslav Ondříček po domluvě svého kamaráda Miloše Formana odhodlal poprvé v kariéře spolupracovat s režisérkou, vznikl nádherný snímek *Čas probuzení* (1990). Režisérkou byla Penny Marshallová, která začala jako herečka a do světa filmové režie se teprve prokousávala, i když už natočila úspěšný snímek *Velký*

(1988) s Tomem Hanksem. V *Čase probuzení* jsou nezapomenutelné především herecké výkony dvou hvězd světového filmu Roberta De Nira a Robina Williamse. Snímek, který zkrátka musíte vidět na velkém plátně.

Jan Jendřejek je dramaturgem LFŠ.

Čas probuzení můžete vidět od 20:30 v Klubu kultury 1.

Mix

Ve střední a východní Evropě občas realita předběhne i ty nejdivočejší scénáře. Jak by vypadaly žánrové jednohubky z alternativního vesmíru, které by vyprávěly o známých osobnostech tohoto regionu, kdyby byly uváděny na Filmovce?

Novak Djoković – Na kurtech nelétají přes síť jen míčky. Občas přes ni může přeskóčit i jiskra a z protihráčů se stanou milenci. Vášnivý queer muzikál z prostředí bílého sportu s procítěnými pěveckými výkony.

Ján Lunter a Marian Kotleba – Dětský pitoreskní animák o statečné veganské pomazánce, která přemohla vojenskou holínku.

Marie Curie-Skłodowská – Temný thriller s prvky gialla. Mladá dívka je pronásledována tajemným náboženským fanatikem v masce. Následně je brutálně zavražděna. Maniak má ale kontakty na nejvyšší místa, a tak se oficiálně prohlásilo, že ji zabilo radium. Aby se mohla kydat špína na vědu.

Viktor Orbán a George Soros – Sci-fi o žákovi, který se obrátil proti svému mistrovi, hodil za hlavu všechny principy, které od něj naučil, a přiklonil se na Temnou stranu síly.

Alžběta Báthoryová – Dokáže vypít poslední kapku krve? Času je málo a turnaj se blíží. Rychlé střihy, precizní kamera a dynamická hudba diváky přenesou do nelítostného světa vrcholového sportu.

02

Soutěž

Filmy ze sekce Východní přísliby nezřídka vycházejí ze skutečných událostí a novinových článků o nich. Jedním takovým filmem jsou srbské *Stehy* (2019) inspirované skutečnou událostí. Napište nám, o co se jedná, kolik podobných případů Srbsko eviduje a kolik z nich se do data dokončení filmu stále nevyřešilo. Pozor, uzávěrka je v 15.00!

Odpovědi posílejte na filmovalisty@lfs.cz. Jeden z vás dostane balíček od Filmovky a knížku Všíchni mají pravdu od Paola Sorrentina.

Stahujte oficiální
mobilní aplikaci
Letní filmová
škola 2019

→ ANDROID

oficiální hashtag: #lfs2019

letnifilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

→ iOS

Na LFŠ mobilně

Co slibuje Východ?

03

Festivalová sekce Východní přísliby přináší novinky ze zemí na východ od nás. Pokrývá velmi rozsáhlou a také kulturně různorodou oblast, která sahá od hranic mezi Slovenskem a Ukrajinou přes Balkán a Rusko až na Kavkaz. Je proto velkou výzvou vybrat z kinematografií více než třiceti zemí to nejlepší a nejzajímavější. Jak se naši dramaturgové s tímto úkolem vypořádali a co filmy kromě teritoriálního určení spojuje?

Pojem východoevropská kinematografie je sám o sobě poměrně sporný. Fakt, že tyto státy spadaly kdysi za železnou oponu, už není dostatečným sjednocujícím argumentem a kinematografie se rozpadají do menších regionálních celků: můžeme mluvit o filmech ze země Visegrádu, Balkánu nebo Baltských států. Aby to bylo ještě složitější, pokládá si Anikó Imre, profesorka z Univerzity Jižní Kalifornie a editorka knihy o východoevropské kinematografii (*A Companion to Eastern European Cinemas*), otázku, zda je ještě funkční vůbec Evropu rozdělovat na východní a západní, když je 10 postsocialistických států součástí Evropské unie.

Podle jakého klíče tak zařazují Petr Vlček a Kamila Dolotina, dramaturgové sekce Východní přísliby, filmy do programu Letní filmové školy? „Kromě teritoriálního vymezení se pokoušíme z filmů vytvořit určité spektrum. Myslím na to, aby se vždy promítal nějaký diváckyjší, arthouseový a experimentální film, dáváme si pozor i na to, aby se v sekci objevily i ženské autorky,“ vysvětluje Vlček. „Člověk se samozřejmě snaží o to, aby filmy byly kvalitní, měly co říct a bylo zajímavé o nich uvažovat. Díváme se ale i na to, zda film získal nějaké ceny a jaké měl přijetí ve své domovské zemi,“ doplňuje Dolotina.

Pro inspiraci navštěvují dramaturgové filmové festivaly nebo dostávají screenery snímků (propagační kopie určené pro filmové profesionály). „Já se snažím jezdit na Berlinale. Dále mám kolegu, který vybírá filmy pro rotterdamský festival, takže s ním komunikuji, ačkoliv sama tam už nejždím. V průběhu roku si udržuji povědomí o tom, které filmy a kde byly a sleduji filmové časopisy, především z Ruska a Bulharska,“ vysvětluje Dolotina. „Já tradičně navštěvuji Festival polských hraných filmů v Gdyni, který se koná v září. Tam se v soutěži uvádí přibližně 25 polských filmů, které si nakoukám, a pak z nich pro LFŠ vybírám,“ dodává Petr Vlček.

A jaké filmy jste letos v sekci Východní přísliby mohli vidět? Přinášíme vám přehled tří nejzajímavějších z nich:

Srdce světa (2018): „Mým oblíbencem je film *Srdce světa* Natalije Meščaninové, který opravdu velmi neschematicky přistupuje k tomu, jakým způsobem mluví o lásce, o ekologických aktivistech a o tom, že člověk má trauma, se kterým musí žít,“ doporučuje Dolotina.

Klér (2018): Když v Polsku natočíte film, který se obouvá do katolické církve, máte o pozornost postaráno. „*Klér* je určitě největší hit, režisér Smarzowski patří k mým oblíbencům. Odvádí skvělou řemeslnou práci a k tomu si vybral opravdu traskavé téma,“ řekl Vlček o filmu.

Stehy (2019): „Tento snímek je intimním vyjádřením toho, co pro ženu znamená, když přijde o možnost být matkou. Je niterný a zároveň tak sofistikovaně vyprávěný, že byl pro mě absolutním favoritem. Ve chvíli, kdy jsem ho zhlédla, věděla jsem, že se tady bude uvádět,“ vysvětluje Dolotina.

Posouvání reality

Grzegorz Królikiewicz je dalším z řady významných polských režisérů, které vám letos na Filmovce představujeme, byť je často jeho jméno neprávem opomíjeno. Królikiewicz, který před dvěma lety zemřel, se totiž dá popsat jako muž, který si šel za svým a svými experimentálními snímky se nebál posouvat hranice filmu. Už ve své diplomové práci s názvem *Filmový prostor mimo rámec* si nadeřmoval, jak by měl film vypadat a toho se také s obdivuhodnou důsledností držel. Dokonce i přesto, že to vadilo kritice, většinovému publiku a za minulého režimu i lidem s rozhodovací pravomocí. Ačkoli původně vystudoval v 60. letech práva, nakonec upřel svou pozornost k filmu. Ještě při studiích na filmové škole v Lodži natočil několik úspěšných dokumentů, pracoval dokonce i v televizi, ve které se věnoval mimo jiné i inscenacím. Nakonec ale debutoval hraným filmem, byť podle skutečné události. Snímek *Skrz naskrz* (1973), který vypráví o skutečném případu vraždících manželů ze 30. let, jste navíc mohli vidět i na letošní Filmovce. Režisérovy filmové zásady můžeme vidět například i ve snímku *Tančící jestřáb* z roku 1977, ve kterém kamera nezabírá prostor ve tvaru jehlanu klasicky, ale otáčí se v kruhu, jezdí okolo a připravuje tak divákům zážitky, ze kterého se točí hlava. Na letošní Filmovce jsme mohli vidět také semidokument *Případ Pekosiňského* (1993) o šachistovi, který je od narození odsouzen k tomu stát se outsiderem. K vidění byl také jeho poslední hraný snímek o mikrokosmu činžáku plném podivných figurek *Sousedí* (2014). A mimochodem, věděli jste, že Królikiewicz byl hostem Filmovky v roce 1996?

Přístup do Infobanky ČTK pro účastníky Letní filmové školy

Jméno: LFS
Heslo: 45.filmovka
Platnost přístupu: 26. 7. – 3. 8. 2019
Maximální počet přístupů najednou: 50

Sedláček: Největší bolesti českého filmu

Dramaturg Jaroslav Sedláček je s Filmovkou neodmyslitelně spjat, vždyť jen letos má prsty v celé řadě sekcí. V čem se při výběru filmů inspiroval a jak se dívá na situaci v naší kinematografii obecně?

Dramaturgicky se podílíte na čtyřech sekcích letošní Filmovky. Která vás baví nejvíc?

Nejspontánněji vznikly Zapomenuté klenoty 90. let. Přišlo mi, že ta doba má stigma špatných filmů a řada mých studentů na FAMO, která se v té době narodila, leckteré z nich vůbec nezná. Chtěl jsem proto ukázat, že tehdy vznikala velmi rozmanitá a zajímavá díla.

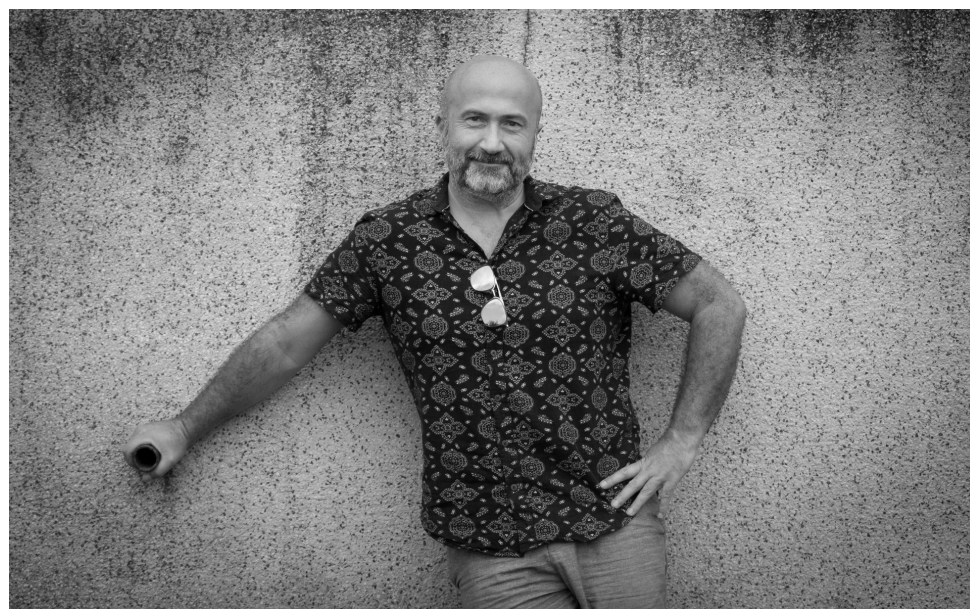
V čem se právě 90. léta liší od dvou následujících dekád?

Počátkem 90. let se testovaly ekonomické i umělecké možnosti nové doby. Tehdy vznikly filmy, které by nikdy předtím ani potom neměly šanci. Často opravdu velké úlety. Po roce 1992 se bojovalo s nedostatkem peněz. Kinematografie byla podfinancovaná a každý film si žádal od tvůrců velké srdce, aby vůbec mohl vzniknout. Uvědomuji si, že název sekce je trochu odvážný. Jaké Zapomenuté klenoty, když *Jízda* (1994), *Návrat idiota* (1999), *Lea* (1996) a další získaly významné ceny a nominace? Je to míněno spíš tak, že televize dnes hraje pořád dokola *Černé barony* (1992), *Tankový prapor* (1991) a *Pelíšky* (1999). Lidem se tak celá dekáda scvrkla na tyhle komedie, a tak jsem chtěl ukázat, že situace byla mnohem zajímavější a pestřejší.

Některé filmy z této sekce jsou docela intimní. Neškodí jim atmosféra letního kina?

Mám na starost program obou letních kin. To na náměstí je vstřícnější vůči většinovému divákovi, ale Smetanovy sady jsou přece jen trochu komornější prostor – a navíc sem diváci jezdí za náročnějšími filmy. Díky tomu jsem si troufl nasadit i tituly jako třeba *Tichá bolest* (1990) nebo *Vracenky* (1990) a jsem moc rád, že je diváci neminuli. Z debat v parku před filmem mě překvapilo, kolik mladých lidí vůbec nezná *Jízdu* – nejen že ji neviděli, ale ani o ní nevědí. Na *České sodě* (1998) jsem chtěl zase ukázat, jak jsme se posunuli se svobodou, co všechno bylo možné v 90. letech točit a vysílat a nikdo s tím neměl problém. Dnes však svobody výrazně ubylo a veřejnoprávní televize by s něčím podobným vůbec nemohla jít ven. Politici by ji okamžitě zlikvidovali.

foto: Marek Malůšek

Čím to je, že současný český film poněkud stagnuje?

Současná kinematografie je kvantitativně mnohem bohatší než v 90. letech, ale nejsem si jist, jestli je i kvalitnější. Je jaksi zploštělá. Na jedné straně vznikají hysterické vztahové komedie a na straně druhé drahé historické filmy, které ale de facto říkají pořád dokola, co už všichni víme. Vracet se do dávné minulosti je vlastně docela pohodlné – obvykle je jasné, kdo byl černý, kdo bílý a jak to celé dopadlo. Chybí mi scénáře o současných problémech. Slováci se prostřednictvím filmů jako *Ostrým nožem* (2019) nebo *Budiž světlo* (2019) blíží tomu, co dělají Poláci pořád – dokáží být svědomím společnosti, zabývat se aktuálními problémy, ukazovat na ně a vnášet užitečnou diskusi do společnosti. To Češi neumí.

Jak to?

Vidím to už na studentech filmových škol. Často jen napodobují to, co už udělal někdo jiný. Snažím se jim vysvětlit, že to nese hned dva handicap: nikdy nebudou první, a navíc těžko překonají ty, které napodobují. Snažím se je nabádat, aby točili spíš o tom, co sami zažívají, co je trápí a zajímá. Na FAMU našťestí takové filmy občas přece jen vznikají. Teď jde o to, aby se urodil opravdu dobrý film, který zaujme, a aby nebyl sám. Pak se ta sněhová koule může nabalovat. Festivaly se začnou

o Českou republiku víc zajímat a může vzniknout cosi jako nová vlna.

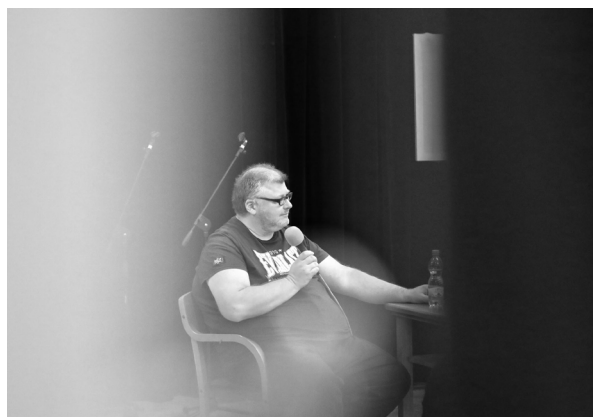
Vaše další sekce se jmenuje Kdo jsou Češi, ve které během tří let představujete různé české figury. Loni se diváci seznámili s padouchy a hrdiny, letos jsou tématem smějící se bestie, příští rok chcípáci. Jaká rovina češství je pro vás nejzajímavější?

Nejvíc nerozumím chcípákům. Tenhle typ pasivního, zneuznaného hrdiny, který čeká, až mu svět klekne k nohám, mi přijde jako zajímavý symptom polistopadové éry celé české společnosti. Ale nebaví mě. Nejvíc přežitý mi ale přijde názor, že jsme národem Švejků. Agnieszka Hollandová říká, že jsme jediný národ na světě, který si dokáže dělat legraci i z vlastní smrti. Asi je to součástí našeho genetického vybavení, abychom dokázali přežít všechny ty Bílé hory, protektoráty a normalizace, ale i tak mi to přijde jako vyprázdněné klišé, taková pohodlná nálepka. Nejvíc mě trápí to, jak dokážeme lidi absolutně zbožštit, nebo totálně zatracovat, nic mezi tím. Od Masaryka přes Havla do současnosti. Nedokážeme se na ně dívat realisticky. Nakládáme na ně svoje viny a svoje očekávání a obviňujeme je z našich slabostí a selhání. Považuji to za jeden z největších problémů našeho národa, a pak to s námi podle toho vypadá.

Superhrdina Pěrák opět žije

Bojuje proti nacistům, škodí kolaborantům a sabotuje německé válečné hospodářství. Takový je superhrdina s pružinami na nohou a žiletkovými rukavicemi Franta Pěrák, kterého někteří lidé v období druhé světové války považovali za reálnou osobu. V Redutě 2 o něm v pátek vedl diskuzi spisovatel Petr Stančík, který fenomén českého odbojáře oživil ve svém románu Pěrák (2008). Debatě předcházela stejnojmenný krátký film Jiřího Trnky z období třetí republiky. „Poprvé jsem se s Pěrákem setkal jako dítě ve vyprávění pradědečka, který vyráběl kořalku v Lamberku. Pěrák si pro ni hopsal až z Prahy, prý se mu po kořalce dobře skákalo. Pro mě je to skutečná postava,“ řekl Stančík. Skákání vnesl do Pěrákovy biologické podstaty. Ve většině příběhů totiž skáče díky pružinám z gauče, které se mu náhodou zapíchnou do nohou. „Chtěl jsem, aby byl můj Pěrák jiný než ti předtím,“ dodal. (ČTK/kej)

foto: ČTK/Katarína Lišková

Nebát se a tvořit

Konce jsou peklo a chybí dobří scenáristé, shodli se na včerejší debatě o českém seriálu Martin Reitler, kreativní producent České televize, a Miro Šifra, slovenský scenárista úspěšného seriálu Rádí (2018). „Vědět, o čem psát, je největší díra českého filmového trhu,“ tvrdí Reitler, za nímž stojí kultovní seriál Most! (2019). Oba tvůrci doporučují budoucím scenáristům, aby nepodceňovali přípravu a zbytečně nefabulovali. „Pro mě jsou nejdůležitější důkladně předpřipravené rešerše,“ prohlásil režisér. Nejhorší vnímá debaty o tom, jak mají seriály končit. „Když Jan Hřebejk odmítl natočit můj konec, v němž se Rádí přidal ke komunistům, nadšený jsem nebyl.“ Neopomněl zmínit, že Rádí psal jako diplomovou práci na pražské FAMU, a pobídl tím začínající scenáristy k tvorbě. „Nebát se a tvořit,“ prohlásil Reitler. Podle něj scenáristické řemeslo nyní zachraňují novináři. Šifra na závěr prozradil, že pro ČT napsal seriál o vietnamské mafii v Česku. (ČTK/jkl)

Horáček: podruhé do toho nejdu

Až k tématu příští prezidentské volby dospěl včerejší 3hodinový blok, který se věnoval (nejen) politice. Nejprve dal díky dokumentu režisérů Robina Kvapila a Radima Procházky Máme na víc (2018) nahlédnout do zákulisí prezidentské kampaně Michala Horáčka. Po skončení projekce moderátor Bohumil Kartous přivítal jak neúspěšného prezidentského kandidáta a oba režiséry, tak novináře Jindřicha Šídla a Andreu Procházkovou. „Film jsem viděl jenom jednou,“ řekl Horáček s tím, že autoři dostali volnou ruku a v průběhu kampaně natočili asi 520 hodin materiálu. Spousta momentů se proto do filmu nedostala. Otázku z publika, zda by při pohledu zpět udělal

něco jinak, si Horáček prý sám kladl. Dospěl k tomu, že by se stejného postupu držel i dnes. Kandidaturu v příštích volbách ale vyloučil: „Není slušné chodit dvakrát na trh se stejným zbožím,“ vysvětlil. A kdo by mohl být příštím českým prezidentem? Podle diskutujících to bude někdo, kdo bude dobře vypadat. „Moc jsem toho v kampani odpracoval,“ vzpomínal Horáček na čas věnovaný důsledné formulaci vět ve svém programu. „Ale nikdo si toho nevšiml, podstatná je pěkná nálepka.“ (ČTK/jip)

O válce v Míru

Jak se v poválečných studentských filmech studentů a studentek FAMU popisovala válečná traumata? Na to se včera snažil najít spolu s diváky odpověď dramaturg Filmovky Jan Jendřejek. Před projekcí výrazných poválečných studentských počinů seznámil diváky zejména s tvůrčími začátky Jana Němce. Jeho problémy s autoritami vyústily v průběhu studia až k zamítnutí tématu jeho absolventského filmu a Němec tak namísto původního scénáře natočil Sousto (1960), snímek o věznicích koncentračního tábora, kteří se touží dostat k vagónům s chlebem. Krátký film na motivy povídky Arnošta Lustiga byl prvním, který se dostal na festivaly mimo tehdejší východní blok a Němce proslavil v zahraničí. Asistenta režie mu při jeho natáčení dělal i režisér Jiří Menzel. (ČTK/mro)

Okresní přebor Nočního krále

„Je to snad poprvé, co má na Filmovce vlastní masterclass kaskadér,“ uvítal jeden z moderátorů Pavel Sladký ve zcela zaplněném Respekt stanu Vladimíra Furdíka. Ten je momentálně hodně vytížený, protože se proslavil rolí Nočního krále v seriálovém hitu Hra o trůny (2011). Charismatická hvězda na začátku své Lekce filmu vzpomínala na paragánský výcvik i členství v šermířských skupinách. „Od natáčení Válečného koně (2011) jsme s Tomem Hiddlestonem dobří kamarádi,“ přidával Furdík k dobru zajímavé historky z natáčení. A není pochyb o tom, že jeho spolupráce se Stevenem Spielbergem, Ridley Scottem či Samem Mendesem prověřila Furdíkovo široké spektrum dovedností naplno. Jeho práce je přitom velmi náročná. „Na plac musíte jít připraveni, druhou šanci vám totiž nikdo nedá,“ vysvětluje. Nejvíce prostoru však bylo podle očekávání věnováno úloze Nočního krále. Málokdo třeba ví, že kromě role pána ledového temna se ve Hře o trůny podílel i na mnoha choreografiích. Diváci mohli dokonce vidět i několik ukázek seriálových soubojů kaskadérů. O své práci dokáže Furdík zasvěceně hovořit, ale nedávný kolotoč spekulací kolem možného vývoje děje kaskadéra zjevně příliš nezajímal: „Není možné seriál prožívat, když jste jeho součástí. Proto jsem při sledování mnohem víc prožíval třeba Okresní přebor (2010).“ (mojm)

Foto: Marek Malůšek

Glosy

Poslední vlak

→ Slovácké divadlo, 8:30

Netradičně pojatý válečný film *Poslední vlak* (2003) představuje vhodnou vstupní bránu do tvorby současného ruského režiséra Alexeje Germana ml., a to nejen proto, že se jedná o jeho debut. Již ten v sobě totiž nese Germanův specifický rukopis, který bezpečně poznáte podle dlouhých, výjimečně fotogenických záběrů, které se podílejí na tvorbě jeho pomalé až meditativní poetiky. Přitom se jedná i o ideální ranní zážitek, neboť s necelou hodinou a půl je režisérovým filmem nejkratším. Stejně pozoruhodný je i pro zkušené návštěvníky retrospektivy, kterým zase dotvoří obraz jeho díla a možná je překvapí výraznou snahou o realističnost, od které se German později distancoval. Využijte jedinečnou příležitost jej zhlédnout v kině, jehož velké plátno divácký zážitek podpoří.

Tento film
doporučuje
Jan Bergl

Glory

→ Sportovní hala, 11:00

Ještě než s filmem *Otec* (2019) získali v závěru letošních Varů Kristina Grozevová a Petar Valčanov Křišťálového lva, fascinovali festivalový svět suverénní prací na nenápadném dramatu *Glory* (2016). Příběh o malém bulharském člověku, kterému stát nepochopitelně sebere to nejcennější, balancuje na pomezí absurdního divadla a sociálního dramatu tepajícího do přebujelé byrokracie. Výkon svátečního herce Stefana Denolyubova v hlavní roli je odzbrojující svou bezprostředností, s níž čelí neustále se utahujícím šroubům nekompromisního scénáře. O tom, jestli mohou hodinky symbolizovat lidskou důstojnost, navíc budete moci po filmu diskutovat s hercem Milko Lazarovem, který letos na Filmovce představil i svůj režijní počín *Ága* (2018).

Tento film
doporučuje
Mojmír Sedláček

Bílý autobus

→ Kino Hvězda, 17:00

Letos moje už třetí doporučení filmu Lindsaye Andersona a není mi to vůbec trapné. *Bílý autobus* (1967) je první, ale snově surrealistickou spoluprací Andersona s Miroslavem Ondříčkem fascinovaně poskakujícím okolo kamery. Představte si, že umíráte nudou a stereotypem, nejrady byste se zabili, ale po cestě z práce vás vyzvedne bílý výletní autobus, trochu jako ten z Harryho Pottera. Tenhle je ale plný podivných lidí holdujících mansplainingu. Vydáte se spolu na túru po vlastním městě, která je plná exkurzí po institucích, historii i současnosti města, náhle tak podivně jiném. Nevypočítané skoky z černobílé do barevné dávají pocit rozjasňujícího se, zhasínajícího a zase oživeného snu i života. Už je to lepší?

Tento film
doporučuje
Alice Krajčířová

Central Bus Station

→ Klub kultury 1, 17:30

Pokud jste ještě neviděli oceňovaný dokument mladého českého režiséra Tomáše Elšíka *Central Bus Station* (2018) na plátně, teď máte příležitost to napravit. Neobvykle a kreativně natočený film pojednává o mikrokosmu předimenzovaného autobusového nádraží v Tel Avivu, kdysi největšího na světě. Obří betonové monstrum bylo navrženo tak, aby se v něm člověk ztratil, a jeho velká část je nyní opuštěná. Nyní je domovem lidí na okraji společnosti, migrantů a uprchlíků a najdeme v něm bizarní zákoutí i to, co bychom rozhodně nečekali. Vizualně vyšperkovaná lahůdka nejen pro všechny milovníky urbexu a betonového architektonického brutalismu. A navíc film doprovází podmanivá a krásná hudba.

Tento film
doporučuje
Adéla Zicháčková

Jiří Suchý - Lehce s životem se přát

→ Kino Hvězda, 19:30

Prámínek vlasů ti ustříhnu potají... Taky si tuhle kultovku zpíváte u táboráku? Pak si nenechte ujít nový dokument o jejím autorovi Jiřím Suchém od režisérky Olgy Sommerové. Tento věčně mladý klaun, který v říjnu oslaví 88. narozeniny, je umělcem vskutku renesančním: kromě psaní, hraní a režírování píše básně a vůbec si rád pohrává se svojí milovanou češtinou. Nejvíce je však spojován s divadlem. O jeho díle bylo již natočeno a napsáno mnoho. Tak proč právě tento film? Protože nic tak komplexního tu zatím ještě nebylo. Suchého život ve své poetické, směšné i smutné kráse. Dnešní promítání, které uvede sama Sommerová, bude součástí slavnostního zakončení, dorazte proto už v 19:00, ať režisérku vidíte naživo.

Tento film
doporučuje
Eva Pešková (ČTK)

Vlkodlak

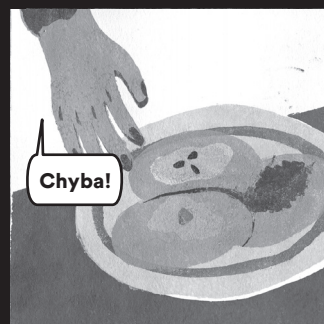
→ Kino Hvězda, 23:30

Blíží se tma. Z chřtánů se jim kouří a kapou krvavé sliny. Blíží se. Vidí tě. Dostanou tě. Vlkodlaci. Vlci. Psi. Uhrančivý mix hororu, thrilleru a survivalové počítačové hry, která se navíc dost dobře mohla stát. Vyhledoví psi, kterým jejich SS páníčci předali dědictví mučení a vraždění, se po osvobození koncentračního tábora v roce 1945 stávají až mystickými duchy lesa. S cílem hlídat a zabíjet terorizují smečku židovských dětí, které se schovávají v opuštěném domě a po vzoru Pána much řeší kromě přežití i vlastní „malé“ problémy. Prostě – nejsou všichni úplní sympatáci a místo je tu i na love story. Umoučený a dostatečně smutný historický film překvapí množstvím mainstreamových lekaček, díky své alegoričnosti ale děsivě okouzljuje.

Tento film
doporučuje
Tereza Kroblová

fejeton

Melancholický Mojmir

Vzpomínky v toku času

Tak nám to zase končí. Člověk se párkrát vyspí (a párkrát ne) a je zase po všem. Náš skanzen celuloidové pohody i tentokrát přinesl řadu nezapomenutelných příběhů. Překvapivě málo jich je přitom spojených s mým synovcem, kterého jsem letos ještě nezmínil, a tak nemohu tuhle poslední příležitost nevyužít. On však začíná budovat kariéru seriózního novináře, a tak už nemá na dětské vylomeniny čas. Přitom předevečím večer si mohli diváci po projekci dokumentu King Skate díky odvázané delegaci potvrdit, že věk je jenom číslo. Na kom se však zub času podepsal více než na festivalovou atmosférou opojených skejťáčích, je lokální legenda Konibar, toho času skýtající jen smutný výhled na zapečetěná vrata. Přitom tolik jalových konverzací toto magické místo hostilo! Je vše zapomenuto v nekompromisním toku času, nebo těm krásným momentům vzpomínky umožní věčný život? Závěrečné bilancování ke konci Filmovky člověka přivede až k temným myšlenkám o návratu do pofestivalové reality. Chceme do ní vůbec zpět? Není věčné objetí Wylerem, Królikiewiczem či Hanekem nakonec přece jen tím, co bychom chtěli ze všeho nejvíc? Ne! Svět tam venku je totiž tak krásný a rozmanitý, že tyto začátky a konce jsou až osudově správné. A tak se zase na rok rozloučím i s celou skvělou redakcí, letos vyztuženou podporou ČTK, a budu vědět, že je to tak v pořádku. Díky vám všem, týmu i návštěvníkům za to, že se mi i letos bude odjíždět tak těžko! Ale pocity a vzpomínky jen tak nevprchají.

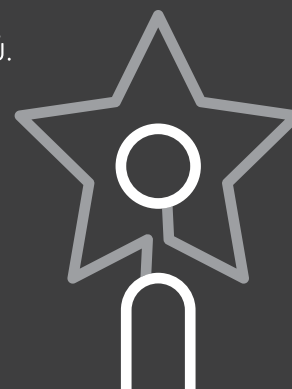
FILMOVÁ NADACE

filmovanadace.cz

FILMOVÁ NADACE
oceňuje kvalitní scénáře.Od renomovaných
i začínajících autorů.Přihlaste se každý rok
do 28. února.

innogy.cz

Pořadatel

Hlavní partneri

Partneři sekce
Virtuální
realitaPartneři
Industrie
programuFinanční
podporaPartner
filmového
workshopuHlavní
mediální
partneřiMediální
partneři

Spolupráce

	čas time	místo place	název title	sekc section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age	strana page
x	8:30	Klub kultury 1	Klér	S	Petr Vlček	133	Polsko	2018	x	18+	128
x	8:30	Slovácké divadlo	Poslední vlak	Ho	Kamila Dolotina	82	Rusko	2003		15+	153
x	9:00	Kino Hvězda	Stařící	C	Aleš Říman	85	Česká republika, Slovensko	2019	x		144
x	9:00	Sportovní hala	Nonstop lahůdky	C	Jaroslav Sedláček	79	Česká republika	2019			143
x	9:00	Reduta 1	1956/1961: Jireš - Sirový - Bočan	C	Jan Jendřejek	102	Československo				140
x	10:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Kyber-války	S		40			x		131
x	10:00	Reduta 2: VR Exhibice	Brave New VR Worlds: Interaktivní VR	S		540			x		130
	10:30	Respekt stan	Ozvěny festivalu Fotojatka	PR	host: Jan Flaška	90					194
	10:30	Dětský/herní stan	Workshop: Divadelní herectví (Radim Koráb)	DP		90					201
x	11:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Cesty za uměním	S		40			x		131
x	11:00	Slovácké divadlo	Nejlepší léta našeho života	Hi	Michael Málek	172	USA	1946	x		102
x	11:00	Sportovní hala	Glory	S	host: Milko Lazarov	101	Bulharsko, Řecko	2016			122
x	11:15	Kino Hvězda	Další den života	S	Petr Vlček	82	Polsko, Španělsko, Německo, Belgie, Maďarsko	2018	x		126
x	11:30	Reduta 1	Sbohem, Filipíno	Hi	David Čeněk	106	Francie, Itálie	1962	x	15+	106
x	11:30	Klub kultury 1	Forman vs. Forman	C	host: Jakub Hejna	78	Česká republika, Francie	2019	x		143
x	11:30	Kino Mír	Martin Snopek: krátké filmy	Ho	Miroslav Ulman	39	Slovensko				159
x	12:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Duchové na dotek	S		40			x		131
	13:00	Respekt stan	SoundMatters	PR	host: Mátyás Csernák, Lenka Dobošová, Tomáš Zlámal	90					194
x	13:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Kyber-války	S		40			x		131
	14:00	Dětský/herní stan	Společné představení dětí z hereckého workshopu	DP		60					202
x	14:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Cesty za uměním	S		40			x		131
x	14:30	Slovácké divadlo	Čas vlků	S	Alfred Jokesch	114	Rakousko, Francie, Německo	2003		15+	118
x	14:30	Sportovní hala	Jiří, pes uprchlík	C	host: Tomasz Winski, Tereza Nejedlá	30	Česká republika	2019	x		145
x	14:30	Kino Hvězda	Na jaře (hudba: Oleksandr Kochanovský)	Hi	David Čeněk, Viktor Palák	62	SSSR	1929			110
x	15:00	Klub kultury 1	Ostře sledované vlaky	C	Aleš Říman	92	Československo	1966	x		139
x	15:00	Kino Mír	Smích se lepí na paty	Ho	Jaroslav Sedláček	92	Československo	1986			150
x	15:00	Reduta 1	Vykoupení L.B. Jonese	Hi	Michael Málek	102	USA	1970	x	15+	101
	15:30	Dětský/herní stan	Výroba filmových plakátů	DP		90					202
x	15:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Duchové na dotek	S		40			x		131
x	16:00	Sportovní hala	První akční hrdina	C	host: Radim Procházka	30	Česká republika	2019	x	15+	141
	16:00	Divadelní/literární stan	Francouzská poezie	DP		75					208
x	17:00	Kino Hvězda	Bílý autobus	C	Jan Jendřejek	41	Velká Británie	1967	x		136
x	17:00	Slovácké divadlo	Tricet	S	Ondřej Pavlík	114	Německo	2019	x	15+	123
	17:00	UMPRUM	HaDivadlo: K antropocénu	DP		60					204
x	17:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Cesty za uměním	S		40			x		131
x	17:00	Kino Mír	Mirai, dívka z budoucnosti	A	Jan Jílek	98	Japonsko	2018			162
x	17:15	Dětský/herní stan	Filmová pohádka: Korunní princ	DP		92	Česká republika	2015			202
x	17:30	Reduta 1	Paní Miniverová	Hi	Iva Hejlíčková	134	USA	1942	x		101
x	17:30	Klub kultury 1	Central Bus Station	C	host: Tomáš Elšík	74	Česká republika	2018	x		142
x	18:00	Sportovní hala	Aféra (série 1, epizoda 1)	S	Klára Feikusová, Jana Jedličková, Jakub Korda	60	USA	2014	x	15+	125
x	18:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Duchové na dotek	S		40			x		131
	19:00	Dětský/herní stan	Večer deskových her s Mindok	DP		240					205
	19:00	Kino Hvězda	Slavnostní zakončení		host: Olga Sommerová	30					
x	19:30	Kino Hvězda	Jiří Suchý - Lehce s životem se prát	C	host: Olga Sommerová	104	Česká republika, Slovensko	2019			
	19:30	Divadelní/literární stan	Staněk & Čermák Comedy	DP		90					209
x	20:30	Slovácké divadlo	Annina válka	S	Kamila Dolotina	75	Rusko, Litva	2018	x		127
x	20:30	Klub kultury 1	Čas probuzení	C	Jan Jendřejek	121	USA	1990	x		137
	21:00	Slovácká buda	Lelia	DP		90					214
x	21:00	Reduta 1	Edvard II.	S	Jan Jílek	90	Velká Británie	1991	x	15+	121
x	21:30	Sportovní hala	Sedím na konáři a je mi dobře	C	Aleš Říman	126	Československo, SRN	1989	x		139
x	21:30	innogy letní kino Masarykovo nám.	Bohemian Rhapsody	L		133	Velká Británie, USA	2018	x		174
x	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Vojtěch, řečený sirotek	L		80	Československo	1989			172
x	21:30	Respekt stan	Planet Dark: Zvířátka 2	PR		90					190
	22:00	Divadelní/literární stan	GRAND CLOSING	DP		300					
	23:23	Klub Mír	DJs Pachamama (Kolumbie/Praha) + Wawakal (Bassta Fidlí Crew / UH)	DP		240					213
x	23:30	Letní kino Smetanovy sady	Karaoke naslepo	PS		90					167
x	23:30	Kino Hvězda	Vlkodlak	S	Petr Vlček	88	Nizozemsko, Polsko, Německo	2018	x	18+	129
x	23:30	Slovácké divadlo	Srdce světa	S	Kamila Dolotina	125	Litva, Rusko	2018	x	15+	128
x	23:59	Sportovní hala	Rudé noci	S	Jiří Flígl	101	Francie	2010	x	15+	133
x	9:00	Kino Hvězda	Iva Hejlíčková uvádí		Iva Hejlíčková	120					
x	11:00	Kino Hvězda	Jan Jílek uvádí		Jan Jílek	120					
x	13:00	Kino Hvězda	Radana Korená uvádí		Radana Korená	120					

SO
03
08

Saturday

A
AČFK uvádíC
Česko/
SlovenskoDP
Doprovodný
programHi
HistorieHo
HostéL
Letní kinoPR
Program
RespektuPS
P.S.S
Současnost
Veškerý
program včetně
odborného je
veden v českém
jazyce,
případně
tlumočen,
projekce
doprovází
české titulky.